

ДУБРОЎСКІ НАСТРОЙ

№114

ЛЮТЫ 2009

НАРОДНЫ БАЯВЫ ЛІСТОК ДУБРОВА ЧЭРНІНСКІ ПАВЕТ ПАРЫЦКАЯ ВОЛАСЬЦЬ

ДАЎ СЛОВА? СТРЫМАЙ!

Неяк на пачатку сваёй -як цяпер відаць, зацягнутаі- кар’еры цяперашні беларускі дыктатар абяцаў бяскрыўднаму крывотліваму беларускаму народу, што калі ў яго не атрымаецца добра кіраваць гэтым народам, то ён пойдзе з пасады. Канешне, сказана гэта было тым з народу, у каго ў галаве былі яшчэ абрэзкі маральнага кодэксу будаўніка камунізма.

Дыктатар яўна пераацаніў ці то свае высакародныя памкненні ці то вынікі свайго кіравання. Зараз на парозе пятнаццатыя ўгодкі як ён не злазіць ці то з кіроўнага мерседэсу ці то з карку, патыліцы і кіршэні зручнага ў кіраванні і крывотлівага беларускага народу.

Па чым мы могам меркаваць пра ўдачу і божую ласку кіраўніка? Найперш па зьмесьціву кашалька, па задавалёнасьці чэрава і па камфорце дарагога цела. Няма ніякага сумневу, што па ўсіх трох параметрах жыццё дыктатара заслужыла пяцёрку.

Ягоны кашэль пругкі і таўсты ягонае цела прадукое дзяцей.

Што ж да зручнага традыцыйнага народу, то на

ягоную долю выпадае перыдычнае лягчанне заробкаў, пенсій і кашалькоў.

І не толькі. На яго ўскладзены аграмадны падатак на адукацыю, на ахову здароўя, платныя суботнікі і зладзейскі «хвонд міру». Наш народ зламсна спойваецца мафіёзным сцыклівым пойлам, недачарнілам, сьведама тлуніцца чарнобылем і расейскай недапапсой. Ягоныя мазкі засіраюцца «лініяй сталіна» - (дарэчы, а чаму не «ўсходнім валам гітлера»?), там сапраўды бальшавікі перамаглі. Мо памуліліся выбіраючы шэфа рэжыму?) Нішчыцца

нацыянальная ідэнтычнасьць і адметнасьць нашага народу, ягоная ідыясінкразія. Наш народ мэтанакіравана топчацца і ганіцца, каб быць ператвораным у пакорлівы статак для супер бязроднага касмапаліта і ягонага ненажэрнага табару.

Дыктатару ўдалося ягонае кіраванне. Німа аніякіх падстаў пакідаць пасаду. Гэты народ шчэ гатовы без прычання плаціць за суботнікі, за «хвонд міру» на Марсе, за «Боінгі», «мерседэсы». А як трэба, то і ў «хвонд міколка аддась». Няўжо?

І рады быў бы ён пайсьці «ды здароўе яшчэ не дазваляе»,

ГРОШЫ НА МУРЗАТЫ ДЗЕНЬ.

Шмат гадоў таму дыктатар арганізаваў адмысловы «прэзідэнцкі фонд». Гэты фонд не прадугледжаны аніякім законам і таму ёсьць незаконным. Апазіцыянеры справядліва палічылі гэта вельмі падазроным і запатрабавалі тлумачэнняў, скуль гэты фонд бярэ дзындру /грошы/, дзе гэная дзындра хаваецца і куды будзе патрачана. Дыктатар пакрыўдзіўся на недавер, абазваў апазіцыянераў недаверкамі і сказаў, што той хвонд схаваны так, што яго апазіцыянеры ніколі не знойдуць, што хвонд хвармуецца на «чорны дзень»- (чый, дарэчы?), і наогул, пайшлі б вы на... і г. д. і пад.

От здэцца і надышоў гэны мурзаты дзень. Дык не каб дастаць чорную машну ды спаражніць яе на патрэбы народа. НЕ! Пасаўкаўся да дваровых хлопчыкаў ў Маскву па пазыку, папоўз на коленах да разбойных малойцаў з МВФ-міжнароднага валютнага хвонду. Хваліцца, што ўсе хочуць даць яму пазыку. За пазыку трэ дорага плаціць. Але дзе ж чорная каса на мурзаты дзень?

Дзе, хіммэльдоннэрвэттэр???

ТРЫУМФ ДЭМАКРАТЫ

Зьдзейсьнілася! Пасьля некалькіх напамінкаў з боку сельсавет стаў ладзіць перыядычныя спатканні з народам. От такое радаснае спатканне адбылося 20.02 ў Дуброве на першым паверсе ў Храме Шайтана, акурат напярэдадні агульнаацэньвальнага адзінага паўлітдня. Прысутнічалі з боку ўлад галава сельрады сп. Крыва-лап Анатоль, прадстаўніца дзяржаўнага гандлю з гораду, міліцыянты-даісты, тутэйшы вахмайстар, дырэктар Дуброва-Агра сп. Мікалай ды прадстаўнікі ад насельніцтва, гэтым разам чалавек пад сорок.

У Кабульскім сельсавеце зараз жыве 1120 чалавек, з іх 600 старыя людзі. У Дуброве жывуць 527 чалавек, працаздольных 265, пенсіянераў 165. 27 асоб нідзе не працуюць. У Зарэччы жыве 95 чалавек, у Язьвіні-24. У Мехаўшчыне і Церабуліні людзей болей няма.

У Дуброве ўсяго толькі 66 кароў- а шчэ нядаўна было пад 200!- і 16 коней. А вось у калгасі 3200 галоў гавяды і ўся зямля - 6661 гектар.

Сп. Крывалап расказваў пра выдаткі на добраўпарадкаванне Дубровы і Кабульшчыны. Але ягоную ўвагу звярнулі на паганны стан вуліц і недавальняючае асьвятленне вуліц у Карпілаўцы і Зарэччы. Сп. Дайнека ад камунальнікаў парадаваў тым, што ўсім давядзецца ставіць водалічальнікі, іначай плата будзе брацца па-максімуму.

Жанкі звярнулі ўвагу дырэктара калгаса на піўное п'янства, на што той слухна сказаў, што прывозіць піва скаціне, а не людзям. Сп. Мікалай заклікаў здаваць цялят у калгас у абмен на сена.

Сп. Вахмайстар, як і належыць,

паабяцаў бязьлітасна загацца з супрацьзаконнай нечысьцю. Былы навучыцель Мікола Клімавіч прапанаваў стварыць у сяле халодную, куды б маглі ў самы цяжкі час, час злачынства, нанач, хавацца ад спакус дробных жулікі і дзе б яны былі пад аховай закону да досьвітку. Слушную прапанову, нажаль, не ўспрынялі сур'ёзна.

Напрыканцы даісты паказалі трылер пра дарожныя аварыі з мноствам трупаў і крыві. Не ўсе прысутныя мелі моцныя нэрвы, каб бачыць такое і пакрысе сьшлі.

Нажаль, на сходзе не было ніводнага дэпутата сельсавета ці ў раён. (Відаць, іх наогул не трэба абіраць). І яшчэ: ніхто з начальства, ні вахмайстар, ні даісты не карысталіся нашай мовай. Усе шверкалі на каланіяльнай маскальскай мове, мове паноў і гаспадароў.

Такое прыніжэнне перад Масковіяй было проста гідкім. Трэба зазначыць, што такія сходы карысныя і варта актыўней браць у іх удзел.

/Матэрыял напісаны паводле магнітазапісу, зробленам адной з прысутных чытачак/.

ПАСКУДСТВА.

Арыгінальна прыдумалі змагацца з бязладдзем у неўладкаваных сем'ях у Шацілках. Тамтэйшае расейскае тэлебачанне ў суправаджэнні якога-небудзь мясцовага чыноўніка-дырэктаркі школы, міліцыянта-бесцырымонна ўрываецца ў жыллё бедных сямей, фільмуе беднасьць і галечу, занядбаных дзяцей і людзей, а потым паказвае гэтую грязь у эфіры. Адзін з нашых чытачоў пазваніў на тое каланіяльнае ТБ і апрагэставаў такія беззаконныя дзеянні, але там і слухаць не захацелі, спаслаўшыся на нейкае «распараджэнне прэзідэнта». Нікае распараджэнне не можа

адмяніць закон і тым болей Амараль, сумленне і сорам.

Мы пацікавіліся, ці магчыма такое ў Еўропе. Адусюль нам казалі, што не. Пра што ж сьведчаць хамскія паводзіны жаб, што лічаць сябе расейскімі шацілкаўскімі «журналістамі»? А пра тое, што калі да вас прысунуцца такія нягуканыя «госьці»- без сумлення і гонару псеўдажурналісты, бярыце мешалку з ражкі і з воклічам «Жыве Беларусь!» прыце прэч гэтую хамскую зграю. Але і самі задумайцеся пра сваё жыццё.

РАЗУМНЫЯ ДЗЕТКІ.

У адным з папярэдніх нумароў мы пісалі пра драпежніц-вярбоўшчыц з клакерскага БРСМ у Дуброўскай школе мабільных тэлефончыкаў. Нам казалі пра іншы выпадак у іншай школе. Туды вышэйсідзячыя драпежніцы прыслалі распараджэнне напрымаць у піонэры малых дзяцей. А малыя дзеці ўсе акадзін не захацелі запісувацца ў чырвонапузікі. Класная дама была зьбянтэжаная і не ведала як даць таму рады. Другая ідэалагічная дама запрапанавала пайсьці ўгаварыць дзяцей. Але іншая дама сказала, маўляў, ніхто вас правяраць не будзе, напішыце ў справаздачы, што папрымалі ў піонэры. Так і зрабілі. Дзеці малыя, а ўжэ разьбіраюцца. Дай ім, Божа, здароўя і доўгія леты за гэта.

П'ЯНЫЯ ПАПЫ.

Аднаму мужыку з Шацілак закарцела пахрысьціць дзіця. Пайшоў ён у тамтэйшы храм, а папы п'яныя, да рызапалажэння. Плюнуў мужык і падаўся ў Чыркавічы, дзе поп, кажучь, больш эфектыўны. У Вяжнах, баяць, таксама арыгінальны ярэй. От і найдзі благадаць сёння, ў падмаскоўскай царкве. Трэба свая беларуская.

АБМЕН КАЛХОЗЬНІКАМІ.

Пару год таму беларускі дыктатар казаў, што будзе вербаваць дужа рэвалюцыйных венесуэльцаў ехаць на працу ў нашыя калхозы. Але нешта не чутно, каб венесуэльскія індзейцы з крэоламі перліся ў Беларусь на картаплянішчы і на малочныя таварныя фермы. Відаць, там у іх рэвалюцый непачаты край. Наадварот, кубінскія камуна-наркагандляры адпраўляюць сваіх калхозьнікаў у брацкую Венесуэлу ўздымаць ляда тамтэйшых льянасаў- па нашаму стэпаў. Але, як і мае быць у краіне з крэпкай дзяржаўна-дэалягічнай гаспадаркай проста так сваіх «гвахірас» (па нашаму, сялян-калхозьнікаў), кубінскія валадары ў Венесуэлу не выпускаюць. Сьпяраша кажын будзе правяраны на ідэалагічную правільнасьць. Трэба меркаваць, гвахіры пастараюцца на выдатна здаць ідэалагічны экзамен, абы вырвацца з камуністычнай атхлы.

НАКАЗ ВОІНАМ- РАКЕТНІКАМ.

Як вядома, за расейскую пайку крэдыту наш дыктатар прадаў расейцам наша неба, ствараючы з маскалямі агульную супрацьпаветраную абарону. Нарэшце ён стаў шчытом Расеі!

Трэба быць даўбешкаю і ідыётам, каб быць гэтым шчытом, то бок зьбіваць над Беларуссю чужыя самалёты з атамнымі бомбамі і ядравыя ракеты. Што застанецца ад нашай краіны і нашага народу, калі гэта, Божа барані, здарыцца?!

Хутчэй за ўсё на Расею ніхто нападаць не будзе. Але калі такое неверагоднае здарыцца, то кажын ракетнік ад салдата да ахвіцэра, кажын лётчык мусіць

кінуць думаць пра нейкую там Расею, а найперш дбаць пра свой народ. Любы аэраплан, любая ракета хай сабе вольна ляціць куды хоча, абы не падалі ў Беларусь.

Расея ніколі-ні ў 1812, ні ў 1915 ні ў 1941 годзе? ні ў 1986 не бараніла нас.

Дык нашто нам падстаўляць нашу Радзію? Маскалі толькі рагатаць з нас будуць. **Сынкі!**

БЕЛАРУСЬ ПЕРАДУСІМ!

ПАДАЗРАЮЦЦА ЎСЕ.

Пасьля ўдалага пастановачнага выбуху 4 ліпеня ў Менску, калі было паранена каля паўсотні людзей сьледства энергчна ўзялося за справу.

Але па тым, каго арыштавалі і як шукалі багата хто пачаў думаць, што выбух быў зроблены добрымі дзяржаўнымі сьпяцамі. Так яно ці не, але ў кіроўных галолах прарос план узяць адбіткі палцаў рук ад усіх мужчын у дзетародным узросьце. Знайсці злачынцаў гэта наўрад ці паможа, але зьнерваваць мужыкоў, запалохаць баязьлівых і змарнаваць дзяржаўныя грошы - гэта можна.

Не за гарамі 15 ўгодкі рэжыму. Дык мо да гэтай жалобнай даты знойдуць выбухоўшчыкаў?

«А УСЕТКІ ЯНА КРУЦІЦЦА»

Тым з недаверлівых Тамашаў, хто не верыў у абразанне беларускіх зайчыкаў на 20% давядзецца паверыць, бо цэны сігнулі болей як гэтая лічба.

А заробкі ў калгасі багата ў каго нікчэмныя, на мяжы зьнікнення, па 250 тысяч. Тыя, у каго дзеці ў гарадох, пагібаюць, што зьнікае праца і сродкі да жыцця. Багата хто з аматараў дыктатара зьняверыўся ў ім. Пазнавата, але лепей, чым ніколі. Напомнім: выбары пра год.

АГРАМЯСТЭЧКАВАЯ СТАРАСЦЬ.

Адна дуброўская жанчына, назавом яе Тоця, жыла, як і ўсе цяперака, адна, ба дочки ў горадзе. І вось пачаліся старэчыя немачы. Раз прышла да яе суседка, а яна тырчыць у падпеччы і не ведае, як туды залезла. І вылезці няможа. Тады суседка гукнула суседа, дэпутата Кабульскага с/савету сп. Пятра Мітраховіча і той не мусіў як выцягнуць старую з падпечча. Дочки завезлі яе ў бальніцу. Самі яны таксама занятыя, не надта здаровыя, таму аддалі мацяру ў састарэлы прытулак у Парычах.

І гэта шчэ добра. Калі беларускі дыктатар пратрымаецца далей у Менску, то такіх старых будуць жыўцом на скатамагільнік сыцягуваць.

Бясконца сорамна за такое жыццё. Ды ці жыццё гэта?

Рабуюць Віцю Графа.

Даўно жаліцца Віця Граф /Друзік Віктар Васілёў/ на тое, што яго перыядычна рабуюць дуброўскія лябахі. От і нядаўна прышлі, забралі грошы, мо й кухталёў надавалі. Час ад часу ён жаліцца міліцыі, але гэта мала памагае. Цяжка жыць нямогламу чалавеку ў люмпенаўскім асяродку, у разбураным грамадстве. Што Тоці, што Віктару Васілёву.

На добры лад Вктару трэба добры прытулак. Ці не час мець яго ў Дуброве, а не ў Парычах?

ПАЙШЛА АД НАС
добрая беларуска, маці і бабуля
ТУКАЧ
Марыя Васілёва
/Маруся Кавалёва/
Хай Бог атуліць яе сваёй ласкай.

ПАЙШЛА АД НАС
добрая беларуска, маці і бабуля
БУСЕЛ
Ганна Пятрова
/Анька Матрунчына/
Хай Бог атуліць яе сваёй ласкай

ПОДЛЯ

ЗЬНЯВАГА

НЕКАЛЬКІ дзесяцігоддзяў таму вёска КАБУЛЬШЧЫНА называлася Кабульшчынай, але з ласкі расейска-імперскай улады была перайначана ў ПАЛЕССЕ. Гэта быў час, калі шалёнымі псамі-бальшавікамі актыўна зьнішчалася наша векавая спадчына: аўтэнтчныя назвы вёсак, помнікі рэлігійнай і сьвецкай архітэктуры, нашы традыцыйныя звычэй і сьвяты.

Але вось брудная - памятаеце школьнае лермантаўскае «прашчай, нямытая Расія» і крывавае расейскае імперыя спаўзла, але ейныя агрызкі і зноскі, імперскія сьліўні, засталіся і робяць сваю разбуральную справу.

Летась былі патрачаныя немалыя грошы на ўпрыгожанне сярэдзіннай, праезнай магістральнай дарогі праз Кабульшчыну. Што трэба падфарбавалі, падмазалі, развесілі шыльды. Але ніводнай шыльды на нашай тутэйшай беларускай мове! Усё толькі па маскальску! І праязджаючы ці то украінец ці то румын-малдаванец ці то маскальнізавошта не здагадаюцца, што яны ў Беларусі. Што падумаюць яны пра гэта? Плюнуць, ды й толькі. Хіба мо маскаль будзе рады аж сікане ў рэйтузы.

Тое, што з сьлепаты і дзікага невуцтва і хамства ўлады зрабілі ў Кабульшчыне нельга разглядаць іначай, як праяву культурнага імперыялізму, нахабную візуальную агрэсію, пляванне ў твар нашаму народу. Акрамя чыста амаральнага боку прыкрай явы існуе і законны бок. Згодна з подлым і шахрайскім законам аб мовах усё мусіць афармляцца на

дзвюх «дзяржаўных» мовах.

Па праўдзе, чынавенства часта па хамскай прывычцы плюе на закон. Але гэта яго не адмяняе. То і ў дадзеным выпадку ў Кабульшчыне, як мінімум, трэбла зрабіць усе надпісы вялікімі літарамі па-беларуску і маленечкімі па-расейску, каб потым лягчэй было выціраць.

Праязджаючы праз Кабульшчыну бачыш не толькі гідкія і абразьлівыя беларусам ды іншым каланіяльным народам расейскамоўныя надпісы, але і шэрых, брудна апранутых людзей, пэўне з мясцовага алкагалізаванага насельніцтва, былых няўдалых будаўнікоў камунізму. От такая яна, аніякая, абыякая, злосная, самаагрэсіўная частка нашай Радзімы.

«Купляйце беларускае!» - галёкае пануры лозунг. Да ўжэ прадалі, купцы знайшліся.

ДЗЕНЬ РОДНАЙ ГАРЭЛКІ.

ДВАЦЦАЦЬ першага лютага сёлета выпала на міжнародны **ДЗЕНЬ РОДНАЙ МОВЫ**. Але ў Дуброве пра гэта ведаў хіба мо які адзін ці два чалавекі.

Цыдулка на дзвях на манаполькі абвяшчала, што 21 чысла алкагольных напоі прадавацца не будуць. У гэта мала хто паверыў, таму з рання алкаголепрывычны людпапёр да прылаўка па напоі.

Лавашніцы цвёрда трымаліся распараджэння не даваць пойма і як маглі з усяе моцы адбіваліся ад налызных мужыкоў. Тыя, марна, як муха аб шкло, пабіўшыся аб непрыступных лавашніц, павярнулі аглоблі і папаўзлі па родных гандлёвых пунктах.

Няма чаго й казаць як радыя

былі трымальнікі народных гандлёвых пунктаў неспадзяванаму агульнанацыянальнаму сухому дню. За гэты падараваны паўлітдзень яны да задавальнення кліентаў і свайго, распрадалі ўвесь наяўны запас нашай легендарнай нацыянальнай гарэлкі. Які там пасья дзень роднай мовы!

Мы ж прапануем спалучыць дзень роднай мовы і дзень нашага легендарнага нацыянальнага напою, а менавіта, прадаваць алкаголь толькі тым, хто добра раскажа вершык ці казку па-беларуску.

(«Раскажу казку, навязу гўна вязку, павешу перад духам, ды як стукну абухам...» і г. д. па вуснай народнай творчасці).

НЕДАПУШЧАЛЬНАЕ ЎМЯШАЛЬНІЦТВА.

Спроба павялічыць нутраны рынак піва-пойла праз уцягненне новай кагорты спажывцоў-калгасных быкоў-нечакана была прыпынена шацілкаўскім начальствам. Яно забараніла ім парт чужаабласнога бабруйскага піва з той прычыны, што, маўляў, у манапольках ніхто не бярэ таго напою, раз можна нацундзіцца бычынага. Умяшанне ў вольную канкурэнцыю недапушчальнае! Ад той халявы засталіся прыемныя ўспаміны, смачная адрыжка і процьма пласмасавых пляшак.

ОДА КАМУНІЗМУ!

**Тырчыць «бобров» з усіх двароў
Заслана ім Дуброва.**

**Папісяць сяду я пад плот-
Струменчык б"е ў «Бобров»!**

Сілес забыты і мука.

І п"яная карова

Сігае скокам на быка:

Нажлукцілась «БОБРОВ»!

Жывецца добра ўсім быдлам,

Дуброўскім і зарэчным.

Слава Бабруйску і бабрам!!

ХАЙ КРЫЗІС будзе вечным!!!

Базыль Залуца